இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 18.] MADRAS:—SUNDAY MAY, 2, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

பிராமணபுராதனம்.	ஒரு பெண்கலியாணம்.
ஆலயங்களில் தாசிகள்.	வர்த்தமானம்.

பிராமணபுராதனம்.

௬௫ - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

இதன்றியும் சிவனும் அவர் மனைவியாகிய பார்வதியும் மாமிசபட்சணை விருப்பமுடையாரென அறிவித்தற்கு அறிகுறியாக அவர்களை வழிபட்டொழுகும் அனைவரும் சென்ற நூற்றாண்டுவரையில் நரபலி கொடுத்துவந்தார்கள். இத்தகைய சிவன் விஷ்ணு முதலியோர்க்கு உணவைவைத்து நைவேத்தியஞ்செய்யு நிமித்தமாகவே அவரவர்களின் பெயரால் பிரதிமைகளை வைத்துள்ள ஆலயங்களின் துவஜஸ்தம்பத்திற்குமுன் வட்டவடிவாகக் கருங்கல்லினால் பலிபீடமென்றொரு கல் செதுக்கி நாட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பலிபீடத்தின்மீது வைத்து நைவேத்தியஞ்செய்யும் நிவேதனப்பொருள்கள் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாக இராமல் காலந்தோறும் வேறுபட்டே வந்திருக்கின்றன. எப்படி எனின்:- நரபலி கொடுத்துவந்த முன்னாளில் மாந்தரை வெட்டி அப்பலிபீடத்தின்மீது நைவேத்தியம் புரிந்துவந்த கொடுந்தொழில் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாரால் மறுதலிக்கப்பட்டபின், அது நிறுத்தப்பட்டு ஆடு, மாடு, எருமைகள் நிவேதனப்பொருளாக பலிகொடுக்கப்பட்டு வந்தன. அதன்பின், ஜீவவதைபுரிவதே இழிவான கிரியையென பௌத்தர்களால் அருவருக்கப்பட, அதுவும் நிறுத்தப்பட்டு சாதத்தையே நிவேதனப்பொருளாக வைத்து நைவேத்தியஞ் செய்து வருகின்றனர். ஜீவபலி கொடுத்துவந்த முற்காலங்களில் அப்பலியினின்று வடியும் உதிரத்தைச் சாதத்தில் விட்டு கலந்து, அச்சாதத்தை அவ்வவ்வாலயங்களின் சுற்றுப்புறமாகிய பிரகாரங்களில் வசிக்கும் தேவர்களெனத் தம்மவரால் கூறப்படும் பிராமணர்களுக்கு ஆஹூதியமாக்க் கொடுத்து, அவற்றின் மாமிசங்களை அவ்வவ்வாலயத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட பிராமணரனைவரும் உண்டுவந்தனர். பிராமணரனைவரும் மாமிசம் புசித்தல் அடாதகிரியையென நிறுத்தியபின் பலியிடுவதையும் நிறுத்தியதனால் தற்காலம் பெரும்பான்மை வருடத்திற்கொருமுறை காளிகோவில்கள்தோறு ஜீவபலிகொடுத்து அதில் வடியும் உதிரத்தைச் சாதத்தோ கலந்து வீதிகள்தோறுஞ்சென்று ஆஹூதியாக இறைக்கின்றனர். சென்னைக்கடுத்த பெரிபாளைய தேவதையாகிய பிராமணகுலத்தில் தோன்றிய பரசுராமரது தாய்க்கு நாளதுவரையில் வருஷத்தில் ஆடி ஆதிவாரங்கள்தோறும் எண்ணிறந்த ஆடு கோழிகளை பலிகொடுத்து வருகின்றனர். இவ்வண்ணம் பிராமணர் புரிந்துவந்த கொடிய கிரியைகளனைத்தையும் எடுத்துரைக்க என்மனம் மிகவும் பதைக்கின்றதே. ஐயோ! கங்கைக்குப்பலியாக இளங்குழந்தைகளை கங்காநதியில் எறிவித்தும், தெரிசாவில் பயிர்செய்யும் வயல்களின் பூமாதேவிக்கு ஆகாரமாகக் குழந்தைகளைக் கொன்று புதைக்கச்செய்தும், ஜெகநாதத்தில் அத்தெய்வத்திற்குப் பிரீதியாக அவ்விடத்தில் செல்லும் இரதத்தின் கீழ் சிறுவர்களை படுக்கவைத்து நொறுங்குண்டு இறக்கச்செய்வித்தும், கணவனையிழந்த கைம்மாதரை அக்கினிதேவதைக்கு இரையாக உடன்கட்டை யேறுவித்தும், இன்னும் இவைபோல அனந்த கொடுந்தொழில்களைச் சற்றேனும் இரக்கமின்றிப் புரிவித்தும்வந்தனர். இவ்வாறு புரிவித்துவந்த கொலைத்தொழில்கள் முற்றும் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாரால் கண்டிக்கப்பட்டமையால், அத்தேவதைகள் அனைத்தும் நரமாமிசபோஜனமற்று ஏக்கமுற்றிருக்கின்றன.

இதன்றி, விஷ்ணுவெனும் பிராமணனும் எழுகினால் விருத்தவடிவமாக அமைத்த சக்கரமென்னும் ஆயுதத்தினால் தம் பகைவரைச் சங்கரித்தும், உணவிற்கு வேண்டிய விலங்கினங்களைக் கொன்றுதின்றும், இலட்சுமியென்னும் மாதை மணம்புரிந்தும், நகர்கள்தோறுஞ்சென்று எதிர்ப்பட்ட யவ்வன மாதரின் கற்பை யழித்தும் திரிந்தனர். விஷ்ணு ஓர் நாயகன் சுவாதீனத்திலிருந்த அதிரூப சுந்தரமும், பரபுருஷகமனஞ் செய்யாதவளுமாகிய பிருந்தையென்னுங் கற்புடைய மாதின்மேல் நெடுங்காலம் காதல்கொண்டு, பலவாற்றானும் முயற்சித்து வருநாளில், அம்மாதுசிரோன்மணி வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு மறித்தமையால், அவளது நாயகன் தன் மனைவியின் தேகத்தைத் தகனமாக்கினன். இதனைக் கேள்வியுற்ற அவ்விஷ்ணுவானவர் மிகவும் வியாகுலமடைந்து அம்மாதைத் தகனித்த மயானத்திற்கேகி பிருந்தையின் உடல் வெந்தெரிந்துபோன சாம்பரின்மீது விழுந்து புரண்டழுது பிரலாபித்தனர். இச்செய்கையையே வருடந்தோறும் அவ்விஷ்ணுவின்மீ தன்புடையார் பிருந்தாவனோற்சவமெனப் புகழ்ந்துகொண்டாடுவர். அப்பிருந்தை வெந்து தணிந்த சாம்பரின்மேல் உற்பவித்த பச்சிலையைத்தான் துளசியென்றும், விஷ்ணுவிற்குப் பிரீதியென்றும் சாத்துகின்றனர்.

பிராமணர் ஆங்காங்குள்ள அரசர்களின் திரவியங்களைக் கிரகித்து மேன்மையடையு நிமித்தமாகவே அவ்வவ்வரசரிடஞ்சென்று, நீங்கள் ஜீவதசையோடிருக்குமளவும் எங்களைக் கடவுளாக மதித்து வணங்கி வருவீராயின், நீங்கள் இறந்தபின் உங்களைக் கடவுளாகக்கருதி யாம் வணங்குவோமெனவுரைத்து அங்ஙனமே இராமர், கிருஷ்ணன், காசிவிஸ்வநாதன், காஞ்சீ கரிவரதராஜன், திருப்பதி வேங்கடராஜன், தில்லை கோவிந்தராஜன், மதுரை சோமசுந்தரபாண்டியன், திருவொற்றியூர் தியாகராஜன், பழனி செங்கல்வராயன் முதலிய மன்னர்களையடுத்து அவ்வரசர் ஜீவித்திருக்கும் வரையில் எண்ணிறந்த பிராமணர் அவ்வரசரைச்சூழ்ந்து அவர்கள் திரவியத்தைக் கிரகித்துவந்தார்கள். அவ்வரசர் இறந்தபின் அவர்கள் மைந்தரைக்கொண்டு முறையே ஆலயஞ் சமைப்பிக்கச்செய்து அந்தந்த நகருக்கு ஒவ்வொரு ஸ்தலபுராணமெழுதி, அப்புராணத்தில் இவ்வரசரையே பிரத்தியக்ஷமான தேவதையென ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மைந்தரைக்கொண்டும், மற்றுமுள்ளோரைக்கொண்டும் இக்கடவுளுக்கு விவாகமென்றும், சோபனமென்றும், காலைபோஜனமென்றும், மாலைபோஜனமென்றும், நகர்சோதனை வருகிறாரென்றும், இன்று பள்ளியறைக்குப் போகிறாரென்றும் ஏற்படுத்தி, இன்னின்ன கிரியைகளுக்கு இன்னின்ன பதார்த்தங்கள் வேண்டுமெனவும், இவ்வளவு பொருள் காணிக்கையாகக் கொடுக்கவேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தி அவர்கள் பொருளினை கிரகித்துவந்தனர். (அந்தந்த ஸ்தலத்தின் பூருவசரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர் அந்தந்த ஸ்தல புராணத்தை வாசித்துத் தெரிந்துகொள்க.) இரணியனென்னு ஓரரசன் கல்வியறிவால் சிறப்புற்றோங்கித் தனது

நிழற்கீழ்வாழுங் குடிகளின் உயிரையும், உடைமையையும், தனது உயிரும் உடைமையும்போல பாவித்துப் பாதுகாத்து வந்தனன். பிராமணர் இப்பட்டவர்த்தனனிடமுஞ் சென்று அவனைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றார்கள். அயல் உடைமைக்குப் பேயாய்ப்பறந்து, அகத்தில் ஒன்றும், புறத்தில் ஒன்றும் செய்யுங் குணமுடைய இவ்வகுப்பினர் செய்த வாக்குபசாரம், மாயநட்புகளால் களிப்படையாமல் இவர்களுக்கு அடிநாக்கு நஞ்சு, நுனிநாக்கு அமிர்தமென்று புத்தி பூர்வமாய்க் கண்டறிந்து அவர்கள் இடத்தினின்று உதிக்குஞ் சித்திரப்பேச்சுகளுக்கு மனமகிழாமல் இவர்களைத் தனது நாட்டினின்றும் அப்புறப்படுத்தி "யாவர்க்குந்தெய்வ மிலைமுகப்பைம்பூணிறை" எனும் முதுமொழிக்கிணங்கத்தானே யாவர்க்கும் இறைவனெனவும், தன்னையே யாவரும் வணங்கவேண்டுமெனவும் பிரசித்தப்படுத்தி அவ்வண்ணமே புரிவித்துவந்தனன். இவ்வாறு புரிவித்து வருவதைக்கண்ட விஷ்ணுவெனும் பிராமணன் யாவருந் தன்னையுந் தன் மரபினரையுங் கடவுளாக மதித்து வணங்கவேண்டுமெனப் போதித்துவருவதற்கு விரோதமாக இவ்விரணியன் தோன்றினமையால், இனி வாளாயிருப்போமாயின் ஏனைய வரசர் இவ்விஷயத்தைக் கேள்விப்படின் தமக்கும் தம்மரபினருக்குமுள்ள பொருள்வரவும், கௌரவமும் அற்றுவிடுமெனக்கருதி அவ்விரணியனை நாசப்படுத்த அவனது மனைவியையும், புதல்வனாகிய பிரகலாதனென்பவனையும் கைவசப்படுத்தி ஏதேதோ உபாயத்தால் நாயகனுக்கும் நாயகிக்கும், தந்தைக்கும் புத்திரனுக்கும் பகையை மூட்டுவித்து விரோதிக்கச்செய்ய, அவ்விரோதத்தினால் பிதாவுக்கும் புத்திரனுக்கும் வாக்குவாதம் நடக்கையில் விஷ்ணுவென்னும் அப்பிராமணன் அகோரவேடம்பூண்டு, சிம்மநகம்போல் எழுகினால் செய்த கூரிய ஆயுதத்தைக் கரத்திலேந்தி, ஓர் ஸ்தம்பத்தின் மறைவில் நின்று தருணம் பார்த்து அவ்விரணியன்மீது பாய்ந்து, அவன் குரல்வளையைக் கடித்து, உதிரத்தைக்குடித்து, அப்பானத்தாலுண்டான வெறியினால் மற்றுள்ளோரையும் அச்சுறுத்தி, யாவரையும் தனனை வணங்கும்படி ஏற்படுத்தினான். இதன்றியும், பிராமணர் இலங்கையில் பிரவேசித்து அங்குள்ளோரையும் வசப்படுத்த முயலுங்கால் அவ்விலங்காதிபதியாகிய இராவணன் இப்பிராமணப்பூண்டுகளைத் தன் நாடுநகரங்களில் நிலைபெறவொட்டாது அப்புறப்படுத்தினன். இவ்வாறு இராவணன் அப்புறப்படுத்தியதினால் பிராமணர் கெடுநினைவுகொண்டு அவ்விராவணனுடன் இலங்காபுரி முழுவதையும் படுசூரணமாக்கிவிடக்கருதி அந்நகரவாசிகளை இராக்ஷதரென்றும், அரக்கரென்றும் மிகு இழிவாகப்பகர்ந்து, பிராமணவிசுவாசிகளாகிய அயோத்திமாநகரை அரசுபுரிந்துவந்த தசரதருக்கு அவரது இளையமனைவியைக்கொண்டு இராமரை நகரைவிட்டு வனசஞ்சாரம் புரியிக்கும்படி துர்ப்போதனைகளைப் புகட்ட, அவ்வாறே இராமர் தன் இல்லாளோடும், தம்பியாகிய இலட்சுமணரோடும் " தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை " எனும் முதுமொழிக்கிணங்க தந்தை மொழியைக் கடவாமல் வனப்பிரவேசமாகுங்கால் அப்பிராமணர் பரிதாபப்பட்டவர்களைப்போல நடித்து, அவருடன் தொடர்ந்து அவ்விராமரை இந்தியாவின் தென்கோடிக்கு அழைத்துவந்து, இராமருக்கும் இராவணனுக்கும் பகையை மூட்டுவித்து, அவ்விராவணனின் பங்காளியாகிய விபீஷணனைக் கைவசப்படுத்தி, அவனால் இராவணனது அந்தரங்க மர்மங்களனைத்தையுமறிந்து, இராமரை ஏவி இராவணனுடன் அவன் மனைவிமக்களையும், சகோதரரையும் மற்றுமுள்ள அந்நகரவாசிகள் அனைவரையும் சங்கரிக்கச்செய்து அவ்விலங்கையைப் படுசூரணமாக்கிவிட்டனர். இவ்வாறு கொடுமைகளையே புரிந்துவரும் பிராமணர்களில் சிறந்தோனாகிய விஷ்ணுவைப் பின்பற்றின கிருஷ்ணன் தனக்கு முலைப்பால் கொடுத்த பூதகி எனும் மாதின் முலைப்பாலுடன் உதிரத்தையும் உறிந்துவிட்டதினாலும், கர்ணனும் அருச்சுனனும் போர்புரியுங்காலையில், அர்ச்சுனன் எய்த அஸ்திரங்களினால் கன்னன் தேகத்தி[illegible]ன்று வடியும் உதிரத்தில் மிகஆவல்கொண்டு அருச்சுனனி[illegible]தத்தைவிட்டிறங்கிக் கன்னனிடஞ்சென்று, சில தந்திரமொழிகளையுரைத்து அவன் தேகத்தினின்று வடியும் உதிரத்தை தாரைவார்க்கப் பெற்றுக்கொண்டதினாலும், விஷ்ணுவின் இயல்பாகிய உதிரபானஞ்செய்யும் தன்மை அக்கிருஷ்ணனிடத்தும் விளங்கிற்று. இக்கொடுங்கோலைத்தொழில்கள் அனைத்தையும் நோக்கிய இத்தேசத்தார் தவவேடம் சூதுமார்க்கமென அறிந்துணரவே அக்கிரியை நிறுத்தப்பட்டு ஞானோபதேசகிரியை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்தவவேடகாலத்திற்கே கிருதயுகமென நாமம் புணர்த்தினர். இக்கிருதயுகத்திலிருந்த பிராமணரனைவரும் நரமாமிசமுதல் நாய்மாமிசம் ஈறாயுள்ள சர்வ மாமிச வகைகளையும் பட்சித்துவந்ததுமன்றிச் சோமபானமும் செய்துவந்ததாக அவர்கள் இயற்றிய வேதாகமங்களினாலேயே தெளிவாக விளங்குகின்றது. இப்பிராமணர் ருக்வேதத்தை வரைந்த அக்கிருதயுகத்தில் நடந்தேறிவந்த தவவேடச்சூதினை யாவரும் அறிந்துகொண்டமையால், அது நிறுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு நிறுத்தப்பட்ட அக்காலத்தையே கிருதயுகத்தின் முடிவெனவும், அந்த யுகத்தின்காலம் 17,28,000 - வருஷமெனவும் பெரும்பொய்யைக்கூறி, அப்பொய்யான வசனங்களைத் தாங்களியற்றிய புராணாதிகாவியங்களில் எழுதிவைத்தனர். இக்கிருதயுகத்தில்தான் பிராமண சமயவித்து ஆங்காங்கு சிற்சில இடங்களில் ஊன்றப்பட்டதேயன்றி, வருணபேதவித்து நாட்டப்பட்டதில்லை. கலியுககாலம் 4,32,000-வருஷமென்றும், துவாபரயுககாலம் கலியுககாலத்திலும் இருமடங்கு அதிகமானதென்றும், திரேதாயுககாலம் கலியுககாலத்திலும் மும்மடங்கு அதிகமானதென்றும், கிருதயுககாலம் கலியுககாலத்திலும் நால்மடங்கு அதிகமானதென்றும் புராணகாவியங்களில் எழுதிவைத்தனர். அவை:—

கிருதயுகத்துக்கு - 17,28,000.
திரேதாயுகத்துக்கு - 12,96,000.
துவாபரயுகத்துக்கு- 8,64,000.
கலியுகத்துக்கு - 4,32,000.

இனி ஞானத்தின் அளவினை எழுதுகிறேன்.

(இன்னும்வரும்.)

M. MASILAMONI.

ஆலயங்களில் தாசிகள்.

சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களில் நெடுங்காலமாய் தாசிகளிருந்து வருகின்றார்கள் என்பதுண்மையே. சுவாமிக்குப் பலவித உபசாரங்கள் புரிந்துவருவதோடு கணிகைமாதரைக்கொண்டு நாட்டிய உபசாரஞ்செய்யும்படி சாஸ்திரங்கள் பகர்கின்றன.* ஆதலால் அங்ஙனமே நாளதுவரையில் இயற்றிவருகின்றார்கள். மேற்படி தாசிகள் ஆலயங்களில் வேண்டிய பணிவிடைகள் புரிந்து அங்கு தரும் சாதத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டு யாதொரு கெட்ட நடத்தைகளில்லாமல் முன்பு நடந்துவந்தார்கள். இப்போதோ அது சுத்தமாய் மாறிவிட்டது. பற்பல ஜாதி புருஷரோடு சேர்ந்து வாலிபர் புத்தியைக்கெடுத்துப் பிதிரார்ஜ்ஜித ஸ்வயார்ஜ்ஜித திரவியங்களை நாசம்செய்து அரையாப்பு, கொறுக்கு, வெள்ளை முதலி[illegible] துர்வியாதிகளைத்தரும் வேசித்தொழில் செய்வதற்கே மு[illegible]றும் வெளிவந்த மாதரையே முத்திரை போடுகிறார்கள். [illegible]ர்கள் வாலிபரை மயக்கும் வண்ணம் ஆடை ஆபரணங்கள் தரித்து மேனிமினுக்கி, சுவாமி தரிசனம் செய்து நற்கதியடையவரும் புருஷரை அங்ஙனம் செய்யவொட்டாமல் கெடுத்து மாயவலைவீசித் தங்களைத் தேடிவந்து தங்களோ[illegible] புணர்ந்து அவர்கள் மாதா, பிதா, மனைவி, மக்களைத் துற[illegible]து தங்கள் திருவடியே கதியென்று அடைந்து பலவித பாபச் செய்கைகளைச்செய்து இகபர சுகங்களை யிழந்துபோகச்செய்கிறார்கள். o இது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. இவ்வ

* கண்ணிருந்தும் பார்க்கவுங் காதிருந்துங் கேட்கவும்மாட்டாத பிரதிமைகளுக்கு இதில் என்ன பிரீதியுண்டாமோ தெரியாது.

o இக்குற்றம் இவர்களுடையதோ, இவர்களைச் சன்மானிக்கும் சாத்திரத்தினுடையதோ?

ளவு கெடுதியுள்ள அம்மாதனை ஆலயங்களில் இக்காலத்தில் சேர்க்காமலிருப்பது உசிதமென்று கல்விமான்கள் யாவருமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எதற்காக ஆலயங்கள் ஏற்பட்டனவோ அதற்கு நேர்விரோதமான துன்மார்க்கத்திற்கு மேற்படி தாசிகளிடந்தருவதால் அவர்களைப் பரிஷ்காரமாய் ஆலயங்களிலிருந்து நீக்கிவிடுவது எவ்வளவோ புண்ணியமான காரியம். இதைக்குறித்து எந்த தர்ம்மகர்த்தரும் யோசிப்பதில்லை. திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் முதலிய மடத்தார்க்குள் வெகு ஆலயங்களிருக்கின்றன. ஆதலாலும் அவர்கள் விசேஷமாய்ச் சாஸ்திர வாராய்ச்சி செய்தவர்களானதாலும், அவர்கள் தங்களுக்குட்பட்ட ஆலயங்களில் முன்பு தாசிகளை விலக்கிவிடுவார்களானால் அவ்வாறே மற்றவர்களும் விலக்குவார்கள். தாசிகளிருந்து ஆலயங்களிருப்பதைக் காட்டிலும் அவ்வாலயங்களில்லாமலிருப்பதே மேலென்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

தாசிகளைக் கோவிலுக்கு முத்திரைபோடுவது அடிமையாக்கிக்கொள்வதே. சட்டப்படி கசு-வயசில் முத்திரைபோடவேண்டும். சாஸ்திரத்தில் ருதுவாவதற்கு முன்பே முத்திரைபோடச் சொல்லுகிறது. கச, கசு, கஅ, உ0-வயதுள்ள தாசிகள் அனேகர் ஆலயங்களில் இப்போது இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ருதுவாவதற்கு முன்பே முத்திரை போட்டிருக்கவேண்டும். கஉ, கச-வயசில் ருதுவாகிறது வழக்கம். இவர்கள் கஉ, கச-வயதிற்குள், அதாவது அ, கூ, க0-வயசிலேயே ஆலயங்களுக்கு அடிமையாய் முத்திரை போடப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆக்ட்டில் கசு-வயதிற்குள் அடிமையாக்கப்படாதெனச் சொல்லுகிறது. இப்படியிருக்க, இப்போது சென்னையிலும் வெளி ஜில்லாக்களிலும் இரகசியமாய் அ, கூ, க0-வயசில் முத்திரை போடுவதாய்த் தெரிகிறது. இது வெளிப்பட்டால் தர்ம்மகர்த்தர்க்கும், குருக்கள் அர்ச்சகர்க்கும், தாசிப்பெண்ணின் வீட்டார்க்கும், துணைநின்றவர்க்கும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாத சங்கடங்களில் அகப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டிவரும். சென்னையைச்சார்ந்த கோயம்பேடு, பழவேற்காடு இவ்விரு ஆலயங்களில் இப்படிப்பட்ட வே[illegible]சுகள் போலீசார் வசம் அகப்பட்டுப் பிரபுக்களெல்லாம் வாரண்டிற்கு மறைந்து பின்பு ஆயிரம் ஆயிரமாகச் செலவுசெய்து பட்டபாடும் கெட்டகேடும் சென்னைவாசிகள் அறிந்திருப்பார்களன்றோ? அப்படியிருக்க, இரகசியமாய் போலீசு உத்தியோகஸ்தருக்கும் மற்றவர்க்கும் சுவர்ணபுட்பம் சமர்ப்பித்து இன்றும் முத்திரைபோடுகிறார்களே. ஒருமுறை இல்லாவிட்டாலும் ஒருமுறை வெளிப்படின் பெருத்த அபராதத்தோடு ஜெயில் எப்படி இருக்கிறதென்றுவது எட்டிப்பார்க்க நேரிடுமே. ஒருகாரியம் தொடங்குங்கால் நன்றாய் ஆலோசித்தன்றோ தொடங்கவேண்டும். தருமகர்த்தர் மௌடீகமாய் ஆலோசனையின்றி நடப்பது நன்றல்லவே. எந்தச் சமயத்தில் எந்தகோவில் தர்மகர்த்தர் அகப்பட்டுகொள்வரோ அறியோம். ஓ குருக்கள்மாரே! ஓ அர்ச்சகரே! நீங்கள் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; கசு-வயசிற்குள்பட்டு முத்திரை போடாதீர்கள்; சாஸ்திர மிடங்கொடாமையால் ருதுவான பண்களுக்கும் முத்திரைபோடாதீர்கள்; தர்ம்மகர்த்தர் பலாத்காரம் செய்தாலும் இணங்காதீர்கள்.

சென்னையிலும் வெளி ஜில்லாக்களிலும் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளைக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் தாசிகள் எத்தனைபேரிருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் வயசு இத்தனையென்றும் வருஷாவருஷம் தர்ம்மகர்த்தரிடம் கணக்குவாங்கும்படி கவரன்மெண்டார் ஒரு ஏற்பாடு செய்வார்களானால், அன்றே கோவில்களைவிட்டுத் தாசிகள் ஒழிந்துவிடுவார்கள். இது தக்கயோசனை. கவரன்மெண்டார் அவசியம் செய்யவேண்டுவதே. கவரன்மெண்டார் சிலவருஷகாலம் செய்தால் போதும். பின்பு கோவில்களில் மருந்துக்கு வேண்டுமானாலும் தாசிகள் அகப்படமாட்டார்கள். பின்பு தாசிகளில் வெகுபேர் சமுசாரிகளாய்ப் போவார்கள். கோவில்களில் தாசிகள் கூடாவெனச் சொன்னோமன்றி அவ்வவ்வூர்களில் வேசிகளிருக்கக் கூடாவெனப் பகர்ந்தோமில்லை. மேற்படி விஷயத்தைப்பற்றிக் கவரன்மெண்டார் கவனிக்காவிடின், சென்னை மகாஜனசபையாரும் மற்ற சபையாரும் இதைச்சுட்டி ஓர் மனுசெய்து கவரன்மெண்டாருக்கு அனுப்புவது நன்றெனப் புலப்படுகிறது.

இதை மற்ற பத்திரிகைகளிலும், இந்துமுதலிய இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரம் செய்ய மன்றாடுகின்றோம். இன்னும் தங்களபிப்பிராயத்தையும் கூடச்சேர்க்கலாம்.—சுதேசமித்திரன்.

ஒருபெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளவந்த மூன்று போட்டி வரன்கள்.

சென்ற வாரத்தில் ஹைகோர்ட்டில் நூதனமான விண்ணப்பமொன்று விசாரணைக்கு வந்தது. கோல்ல இரங்கநாயகம்மாள் என்னும் க0 - வயதுள்ள ஒரு கோமுட்டி ஜாதி சைவசமயப்பெண் தனக்கு ரக்ஷகியாயிருந்துவந்த தன் பாட்டியாரை இழந்துவிட்டமையால், அப்பெண்ணும் அவளுக்குள்ள உ0,000 - ரூபாய் பெறுமான ஆஸ்தியும் ஹைகோர்ட்டாருடைய ஆதரணைக்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பெண்ணுக்கு வேறு ரக்ஷகர் நியமிக்கவேண்டுமென்று கோர்ட்டாரை விண்ணப்பம் செய்துகொண்டதற்கு கோர்ட்டார் அந்தப் பெண்ணுக்கு சமீபகாலத்தில் கல்யாணம் ஆகப்போகிறபடியால், அதன்பிறகு அவள் தன்னுடைய கணவனின் நேர் ஆதரணையின்கீழ் இருந்து வரலாமென்றும், அதற்குள் வேறுரக்ஷகர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டிய தில்லையென்றும் உத்தரவு செய்தார்கள். அதன்பேரில் அந்தப் பெண்ணுக்கு மூன்று வரன்கள் வந்தன. ஒருவரனுடைய பெயர் கோபாலசெட்டி, வயது கஅ-இருக்கும். இவன் இச்சென்னையில் ஒருபாரியவர்த்தகராகிய வெங்கட்டராம செட்டியினுடைய குமாரன், முதல் தாரமிழந்தவன். முதல்தாரத்தால் ஒருபெண்குழந்தை யிருக்கிறது. பெண்ணைப்போல சைவமதத்தைச் சேர்ந்தவன். பெண்ணுக்கு ங0,000-ரூபாய் சீதனமளிப்பதாகச் சொன்னான். இரண்டாவது வரன் ஜி. வெங்கட்டராமையசெட்டி யென்னுமொருவர், இவர் பி. ஏ. பரிக்ஷை கொடுத்து சேலம் ஜில்லா ஒஸூரில் ஸப் ரிஜிஸ்திரார் வேலையிலிருக்கிறார். வயது ஙக-ஆகிறது; இவரும் சைவமதஸ்தர். ங - வது வரன்: இந்நகரிலுள்ள தனமிகுந்த ஒருவர்த்தகராகிய மம்மையசெட்டி என்பவருடைய குமாரனாகிய கஉ-வயதுள்ள ஒரு பையன் இப்பொழுது பச்சையப்பமுதலியார் பாடசாலையில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். இவனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டால் பெண்ணுக்கு ச0,000 - ரூபாய் சீதனம் கொடுப்பதாக அப்பையனின் பெற்றோர்கள் சொன்னார்கள். அன்றியும், இப்பையனே அப்பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளத் தகுந்தவனென்று அப்பெண்ணினுடைய இறந்துபோன பாட்டியாரால் சிபார்சுசெய்யப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் வைஷ்ணவ மதத்தைச்சேர்ந்தவன். இம்மூவரும் அப்பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்வதற்காக சென்ற திங்கட்கிழமையதினம் ஹைகோர்ட்டாருக்கு அவரவர்கள் வக்கீல்கள் மூலமாய் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்கள். அப்பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள இம்மூவர்களுக்குடைய பாத்தியதைகளையும்பற்றி கோர்ட்டார்முன் பேசப்பட்டதில் இரண்டாவது விண்ணப்பதாரனாகிய கஉ-வயதுப் பையன் வைஷ்ணவமதஸ்தனாதலால், அவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுப்பதாயிருந்தால் கல்யாணம் செய்யுமுன் பெண்ணையும் வைஷ்ணவமதத்துக்கு மாற்றும்படி சூட்டினால் முத்திரைபோடவேணுமென்றும், அது மிக குரூரமானதென்றும், அவனுக்குப் போட்டியாய் வந்த மற்றிருவர்களும் கக்ஷிபேசினார்கள். அதன்பேரில் கோர்ட்டார் முதலாவது விண்ணப்பதாரன் முதல் தாரமிழந்தவனும் ஒரு குழந்தையையுடையவனுமாயிருத்தலால், அவனுக்கு இப்பெண் கிடைக்கமாட்டாதென்றும் மற்ற இருவர்களில் கஉ - வயதுப்பையனே அப்பெண்ணுக்கு அதிகலாயக்குள்ளவனாக விருந்தபோதிலும், முத்திரை குத்தும்விதம் அதிக குரூரமாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் ஹைகோர்ட்டார் அதற்கு சம்மதிக்கமாட்டா

ர்களென்றும், ஆகையால் முத்திரைபோடும் விஷயத்தைப்பற்றி விசாரித்த பிறகு தீர்மானஞ் சொல்லுவதாகவும் அதற்குள் ௩-வது விண்ணப்பதாரனாகிய ஸப் ரிஜிஸ்தாரரை கோர்ட்டார் பார்வையிடுவதற்காக கோர்ட்டுமுன் வரும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேணுமென்றும் சொன்னார்கள். அந்தப்படியே சென்ற புதன்கிழமையதினம் ஹைகோர்ட்டில் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் கர்னன் முன்னிலையில் இதுவிஷயமாய் திரும்பவும் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளப்பட்டதின்பேரில் நீதியதிபரவர்கள் முத்திரைபோடும் விஷயத்தைக்குறித்து விசாரித்து அப்படி முத்திரைபோடுவதில் குரூரமானதாவது, அநாகரீகமானதாவது ஒன்றுமில்லையென்று திர்ப்திகரமாய்த் தெரிந்துகொண்டதின்பேரில், அப்பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொடுப்பதற்குத் தகுதியான வரன் மம்மய்செட்டியின் குமாரனாகிய ௧௨-வயதுள்ள பையனேயென்று தீர்மானித்து அப்படியே கல்யாணம் நடத்தும்படி அனுமதிகொடுத்தார்.—சுதேசமித்திரன்.

மதவிருக்ஷ

நாஸ்திககண்டனம்.

ஆருமில்லாதவூரில் அஸ்வமேதம் புரிதல்போலும், குண்டுசட்டியிற் குதிரையோட்டுதல்போலும் நாஸ்திகரில்லாவிடங்களில் நாஸ்திககண்டனம் செய்துவிட்டோமென்றும் பகடிவார்த்தைகள் பேசி மகிழ்ந்து தம்மவரோடு மகிழ்வுற்றிருப்பது பெரும் பிரதாபமுமன்று. இங்ஙனம் செய்யின் பூர்வமிருந்த மதாசிரியர்கள் கோடிகோடியாய்ச் செய்துள்ள கிரந்தங்களுக்கும் இதற்கும் என்னபேதம்? அவர்கள் பரமதகண்டனமாகவும், சமய ஸ்தாபகமாகவும் இயற்றியுள்ளதால் அதன்முன் இது பிரயோசனமற்றதாய் விடுமே: மதகண்டனம் செய்யவல்ல தீரபுருடர்கள், அவ்வம்மதத்தினரை நேரே வைத்துக்கொண்டு பிரஜ்ஞ உத்தரமாகத் தமது கக்ஷியை நிலைநாட்டியபின், அங்குள்ள மத்தியஸ்தர்கள் சாக்ஷியத்துடன் தமது சித்தாந்தத்தை வெளியிடுவாரேல், அஃதே பெரும் பிரதாபமுமாம். இப்படிக்கல்லாமல் தட்டிப்பேச ஆளில்லாத மறைவிடத்தில் தம்பிமார் சண்டப்பிரசண்டம் செய்வது தகாது.

வர்த்தமானம்.

திருவள்ளூர் வீரராகவர் கையுடைந்தது, டாக்டர்மாராகிய பிராமணர்களுக்கு கும்பாபிஷேக முதலியவற்றால் பலத்த ஆதாயங்கிடைக்கும். மருத்துவர் பலர்கூடி குழந்தையைக்கொன்ற கதையாய் முடிந்ததெனப் பேசிக்கொள்கின்றார்கள்.

—மெஸ்தர் கிளாட்ஸ்தன் அவர்கள் ஐர்லாந்து தேசத்தாரை ஒருவாறு திர்ப்தி செய்யும்பொருட்டு அத்தேசத்தாருக்கு உள்நாட்டு துரைத்தனவிஷயத்திலும் சட்டநிரூபகம் செய்துகொள்ளவும் சுதந்திரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அதற்காக ஒருபில் தயார்செய்து காமன்ஸ் சபையார்முன் கொண்டுவந்திருக்கிறார். அவர் இந்த ஏற்பாட்டை வெளியிட்டதின்பேரில் முன்னமேயே இதுவிஷயமாய் மந்திராலோசனை சபையில் மெம்பர்களாயிருந்து வேலையைவிட்ட மெஸ்தர் சாம்பர்லேன், மெஸ்தர் ட்ரிவெலியன் இவர்களைத்தவிர இன்னுஞ்சிலர் தங்களுடைய வேலைகளை ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவராகிய லங்காஸ்டர் மாகாணத்து சான்ஸெல்லராயிருந்த மிஸ்டர் ஹினியேஜ் என்பவருக்கு பதிலாக இந்தியா உதவி செக்ரிடெரியாகவிருந்த மிஸ்டர் யு. கே. ஷட்டில்வர்த் அவர்கள் அவ்வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கு பதிலாக மிஸ்டர் எட்வார்ட் ஸ்டாபோர்ட் ஹவார்ட் என்பவரை மெஸ்தர் கிளாட்ஸ்தன் இந்தியா உதவி செக்ரிடெரிவேலைக்கு நியமித்திருக்கிறார். இவர் பர்மா சண்டையைக்குறித்து பார்லிமென்டில் நடந்த தர்க்கத்தில் அச்சண்டையின் செலவை இந்தியாவின் தலைமீது கட்டுவது நியாயமல்லவென்று மிஸ்டர் ஹண்டர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்துப்பாட்டுக்கு அனுகூலமாய் அவருடன் வோட்டுக்கொடுத்த அ௨-மெம்பர்களில் ஒருவரென்று அறிகிறோம்.

—இத்தேசத்து ஸ்திரீகள் பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லையென்று பலவாறு பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு பலவிடங்களுக்கு யாத்திரை போகிறார்கள்: இதுவுமன்றி அரசமரங்களைப் பிரதக்ஷணம் செய்தும், துளசிசெடி பூஜைசெய்தும் பலவாறு பிரயத்தனப்படுகிறார்கள். இவைகளினாலெல்லாம் பிள்ளைகள் பிறக்குமா? எதுவும் சந்தற்பானுசரணையிருக்கவேணும்; இதுவுமன்றி தேகசவுக்கியமிருக்கவேணும். இப்படிகடையில் பிள்ளைகள்பிறந்தால்அவைகளை சாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு சக்திகிடையாது.வேளையில் சாப்பாடு கொடுக்கவேணும். அப்போதைக்கப்போது குழந்தைகளுக்கு ஸ்தானம் பண்ணிவைத்து தேகத்தை சுசியாக வைத்திருக்கவேணும். இப்படியெல்லாம் செய்தால்தான் அக்குழந்தைகள் வியாதியின்றி வளரும். இப்படியெல்லாம் அக்குழந்தைகளை வளர்க்காமல் காதுகளையும், மூக்குகளையும் குத்தி அவைகளை கோரப்படுத்துவதில்மட்டில் இத்தேசத்து ஸ்திரீகள் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். இத்தேசத்து ஸ்திரீகள் நகைகள் போட்டுக்கொண்டபோதிலும் ஏன் தேகத்தை கோரப்படுத்தி நகைகள் தரிக்கவேணும். இதைப்பற்றி நமது தேசத்து புருஷர்கள் அங்கங்குள்ள ஸ்திரீகளுக்கு அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும்.

—தூக்கம் தேகத்துக்கு பிரதானம். பகல்முழுதும் வேலைசெய்து இராக்காலத்தில் அலுப்புற்று ஜனங்கள் தூங்குகிறார்கள். அப்படி கிரமப்படி தூங்கினால்தான் மறுபடியும் வேலைசெய்யலாம். இதையறியாமல் நமது தேசத்தார் இராக்காலங்களில் வீண்பொழுது போக்கிவிட்டு நாளெல்லாம் தூங்குகிறார்கள். நாள்முழுதும் தூங்குவதால் தேகத்துக்கு உபாதியேயன்றி வேறல்ல. மேலும் இராக்காலத்தில் ஜனங்கள் அலுத்து தூங்கும்போது அவர்களுடைய தூக்கத்தைக்கெடுப்பது மிக அதர்மம். இதுதெரியாமல் பல மேளவாத்தியங்களை யடித்துக்கொண்டு இராத்திரி ௧௨-மணிக்குமேல் தெருத்தெருவாய்ச்சென்று தூங்கும் ஜனங்களை விழித்துக்கொள்ளும்படி அநேகர் இத்தேசத்தில் செய்துவிடுகிறார்கள். இதை சுதேசிகள் நிறுத்தவேணும். மேளவாத்தியங்கள் முழங்கக்கூடாதென்று நாமிங்கு சொல்ல வரவில்லை. காலாகாலத்தில் எதுவும் செய்யவேணுமென்பதுதான் நமது கருத்து. மேலும் எந்தவேலை செய்தாலும் ஜனங்களுக்கு எவ்வித உபத்திரவமுமின்றி செய்யவேண்டும்.

—தாசிகள் கச்சேரிகளை இத்தேசத்தார் நிறுத்திவிடவேணும். இந்த தாசிகளை இராக்காலங்களில் நிற்கவைத்து இராமுழுதும் கூத்தாடவைப்பதுபோல் கொடிய பாவம் ஒன்றுமில்லை. இப்பட்டணத்தில் வண்டிகளில் ஓடும் குதிரைகள், மாடுகள் அதிகமாய் அடிபட்டு காயப்படுத்தியிருந்தால் அந்த வண்டிக்காரர்களை மாஜிஸ்திரேட்டின்முன் பிடித்துக்கொண்டு போகும்படி ஓர் சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரியாகவேஇப்பட்டணத்துப் பல கனவான்கள்கூடி ஓர்சங்கம் ஏற்படுத்தி தாசிகளை ஆடும்படி வருத்துகிறவர்களை தண்டனைசெய்யும்படி முயலவேண்டியது. தாசிகளை பாடும்படிசெய்வது சரி. வீணைகளையும், பிடில்களையும் கையில் கொடுத்து அவர்களிடத்தில் சங்கீதம் கேட்கலாம். இதுமேல். இதைவிட்டுவிட்டு அவர்களை கூத்தாடும்படி செய்யும் அனுஷ்டானத்தை நமது நாட்டார் நிறுத்திவிடவேணும்.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)		Rs.	As.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.)		Rs.	As.
மாசம்	1-க்கு	0	4	0	மாசம்	1-க்கு	0	5
ஷை	3-க்கு	0	10	0	ஷை	3-க்கு	0	13
ஷை	6-க்கு	1	2	0	ஷை	6-க்கு	1	8
வருஷம்	1-க்கு	2	2	0	வருஷம்	1-க்கு	2	14

உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் உள்ள கையொப்பம் செலுத்தும் மெம்பர்களுக்கு பத்திரிகை இலவசமாக அனுப்பப்படும். உள்ளூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு 3-ரூபாயும், வெளியூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு ரூபாய் - 1-14-0-ம் செலுத்தவேண்டும்.

☞ எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி செக்ரிட்டேரி மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரால் பெரம்பூர் பாரெக்ஸ்ரோட்டில் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
Authi Kalanithi Press,
No 6, Natco Pilliar Covil Street, MADRAS.